

KIRÁLY LÁSZLÓ

Tisztálkodás a régi várban

*Nagyasszony, leszarják a várfalat,
mint franciák, kik lornyont hordnak.*

*Megverik közben a tatár hadat,
és a szemük napos és holdas.*

*Mintha egy király költené őket,
gyilkoló, eszement, nőtlen nyáron.*

*Álmukban ötlenek repülőket,
vagy egy halat, hogy szárnyon járjon.*

*Álmukban, mint egy órjas semmi,
bujdokolnak sanda holdak.*

*Nézik: lenni, vagy nem lenni.
Kint ki-, itt meg behódolnak.*

2001. július 30.

Szerelmeink

*csapatja válogatja de meg kell verni őket
a szakramentumos mennyországot is de főképp
a suszteráj csapatát sz-ben mert ha nem
elhagy a szeretőd tacsó vagy még amúgyis
fődoktorhoz adja az anyja aki
na de hagyjuk helyi érdekű vonat ez
helyi érdekű utazókkal ám az mégse kutya*

*mi lesz egy asszonyból ki aztán tisztességgel
rohangál városok utcáin
valóban volt egykor egy nagy mérkőzés
ilyesmit csak ott él újra a balandó
a kaukázus felett repülve jereván felé
vagy véletlenül sziktivkárban medvenagy
kutyák meg zsebbe való nem-szeretők között
míg odakint jajgatnak a fák mínusz negyven
fokos fagyban
szóval az a meccs szeretőnk szeme előtt
meg kellett volna nyerni kilövöldözni a szemüket
megpakolni őket hat tonna góllal
mielőtt még eladják szerelmünket
dehát csapatja élete válogatja
annyi hogy a nyertesek később hatezer
férfiszarvval járnak
s egy asszony meg lohol messze egy főutcán
mint egy csapzott kucu*

2001. július 30.

Árva várva

Bella Pistának, jót kívánva

*Homonnai Drugeth Bálint.
Elhagyott a babám, mármint
Elhagyom én mindörökre.
Nincs pinája, nincsen ökre.*

*Homonnai Drugeth Anna,
Gyönyörű vagy, mint a manna,
Melyet hullat Ördög, Isten.
Van-é lovad, hogy segítsen,*

*Merthogy futni kell Lengyelbe,
Más hazába, idegenbe,
Hol az évet kurtán mérik, s
Veled úgyis örök mégis.*

*Homonnai Drugeth Eszter,
Egyszer nékem felnővekszel,
A térgyemig, derekamig.
Mi lesz velünk? Alig. Alig.*

2001. július 28.

A szibárdok története

*Azt sem tudták, hogy költők lesznek.
Elménckedtek a fonóban,
hol halcsontból fűznek éket a hősnek.
Kardot reszeltek. Nem tudom, hol van.*

*Vagyis tudom. Mégpedig nagyon jól.
Csak azt hittem, elfelejtettem.
Kibújni nem lehet hatalma alól.
Sakálok, hiénák szállnak felettem.*

*Még nem tudták, hogy hősök lesznek.
Lángolók, világlók, magyarok.*

Ezek valami tenger mellett estek.

Nem tudhatták, hogy Arany vagyok.

2001. július 29.

A vadászat

Szepesi Attilának

*Egyet lőttem... A harmadik
ült szénakazalban, fűben.*

*Elgondolkoztam: mi van itt?!
Merre térjek, hogy elkerüljem?*

*Mit ér a szándékom, fegyverem?
Mért integet, mint egy virág?*

*Gondoltam: állat, s nincs kegyelem.
Csak nézett, és kiderült a világ.*

*Visszaadom puskám – vagyis megtartom.
Hagytam magam ázni tejben, vajban.*

*Ne felejtsetek ott a parton.
Ha nem integetek – valami baj van.*

2001. július 30.